

# לשחק בקאקא

סטאלין. (השם המקורי של מישפחת היטלר היה שיקלגורבר, אך אביו או סבו שינה את שמו).  
ההסכם שנחתם על-ידי מולוטוב ויואכים פודריבנטרופ, סוחר-השפניה השחץ והמטופש שהיה לשרי-החוץ של היטלר, גרם במישורין למילהמת-העולם השנייה. שני הרודנים חילקו ביניהם את פולין ואת מיוחד-האירופה כולה. סטאלין נתן להיטלר את הארץ לפלישה לפולין ולמלחמה במערב. בעיוורונו התהומי לא הבין כי המגמה האמיתית של היטלר היא לכבוש את ברית-המועצות עצמה, להשמיד עשרות מיליוני סלאווים (אחרי היהודים) ולפתוח מרחב עצום זה להתנחלות גרמנית. עבור עיוורונו זה שילמו 20 (ואולי 30) מיליון אורחים וחיללים סובייטיים בחייהם.

ההסכם שם בך-לילה קץ לתנועה הקומוניסטית הבינלאומית. עד אז היו מיליונים רבים במערב, שראו בברית-המועצות את התקווה האחרונה, המחסום בדרך של המפלצת הנאצית. אחרי שעברה התרהמה הראשונה (ומי יכול היה להאמין שהקומוניסטים והנאצים יושיתו יד זה לזה?) גאה בעולם כולו גל אדיר של זעם. האלים הכוזבו. החלום נגזר. האידאליסטים נטשו את המחנה הקומוניסטי בהמוניהם, ונתתו רק העבדים הנרצעים, הסוכנים ובנייה-האיוולת, כמו קומץ אנשי פק"פ בארץ-ישראל (שהפכו לאחר מכן למק"י, ולאחר מכן לרק"ח).

אלה המציאו תירוצים רבים לבגידה המונומנטלית. התירוצ המפורסם ביותר: אחרי ההסכם מינכן, שבו ניסו מדינות-המערב להפנות את הנאצים מעורחה, חשש סטאלין מפני קנוניה נוספת בין היטלר והמערב. על כן כרת את הברית הצניעה, שהיפי-נתה את הנאצים מערכה.

מבחינה היסטורית, זה פשוט אינו נכון. מינכן אכן היה מעשה-הנבלה, ויתכן שהיו בליבם של מנהיגי המערב מוזמות כאלה. אך בקיץ 1939 התפכחו גם מנהיגי בריטניה וצרפת. הם ידעו שאין להם ברירה אלא לעצור את היטלר כמו ידיהם. הם שלחו מישלחות לסטאלין. סטאלין היה יכול לכרות עימם ברית צבאית, לעצור את היטלר, למנוע את מלחמת-העולם, להציל את חייהם של הרבה עשרות מיליוני בני-אדם, וכיניהם שישה מיליון יהודים.

מולוטוב היה המכשיר שלו. אחרי מות פטרונו, היגלו אותו היורשים למונגוליה החיצונית. שם כיהן כשגריר, כניכול. אחר-כך נעלם. השבוע חזר. האיש בן ה-94 הוכנס שוב לשורות המפלגה הקומוניסטית הסובייטית, שממנה גרש בשעתו, והורב פורסם ברכים.



מולוטוב

## המודיע של רם

הסרט הבריטי המצויין על רצח ארנסט רם, מפקד פלוגות-הסער הנאציות, שהוקרן בטלוויזיה הישראלית, החסיר פרט חשוב אחד.

הסרט מתחיל בתקופה שבה כבר היה רם מפקדן של הפלוגות, שמנו כ-300 אלף איש, ערב עליית הנאצים לשלטון. אך איך התחילו היחסים בין רם והיטלר?

ניתן לומר שהיה זה רם שהמציא את היטלר, למחרת מלחמת-העולם הראשונה. רם היה אז סרן בצבא-הקבע, קצין-מוריעין במטה פיקוד הצבא הגרמני במינכן. בתפקיד זה פיקח על המפלגות הפוליטיות ועל קבוצות-השוליים במחוז. לשם כך העסיק מודיעים. אחד המודיעים האלה היה חייל קרבי, שהחלים זה עתה מעיוורונו.

לדבריו, התעורר זמנית בעיקבות פגיעה בגאז מרעיל. יש הטוענים כיום שהיה זה עיוורון היסטרי.

החייל הזה, אחד ארולף היטלר, נשלח לרגל אצל קבוצה לאומנית קטנטנה, מיפלגת הפועלים הגרמנית. במהלך התפקיד העז היטלר להשתתף בוויכוח, גילה לתימהונו שהוא נואם מחונן, השתלט על המיפלגה, שינה את שמה והתחיל לעשות קאריירה. כעבור זמן מה חזר רם מעסיקו לשעבר, ומסר בידו את הפיקוד על פלוגות-הסער שהקים כדי להגן על אספותיו וכדי להפעיל אמצעי-טרור נגד ריכוז.

כבר כתבתי פעם שיש רמיון מזור, כמעט מדהים. בין קטע זה בדרכו של היטלר ובין השלב המקביל בדרכו של מאיר כהנא. איש זה נשלח על-ידי אפי-ביאיי האמריקאי לרגל אחרי קבוצות יהודיות ימניות. כשעסק בכך, עלה על דעתו שהוא מסוגל לעשות בעצמו קאריירה כמנהיגה של קבוצה כזאת, וכך הקים את הליגה להגנה יהודית — פלוגות-הסער היהודית האמריקאית, אמה של תנועת כך.

בראשית דרכו היה היטלר סקנדליסט קטן, מגוחך בעיני רבים. ראשי הימין הגרמני לא רצו לנגוע בו, ואף קבוצות הימין הקיצוני נרתעו מכל קשר עימו. ההמשך ידוע.



רם

מטורפים בהתנחלותם. מסכיבנו מתמוטטת הכלכלה, אנחנו עומדים על עבריי-פחת של משבר שיהרוס את חיינו — ואנחנו ממשכים לממן מטורפים אלה.  
לא הם זקוקים לכותונת-כפיה. אתה זקוק לה. אתה ואני.

## לא אצלם, בבקשה

מספרים שבשעה שביקר וילי בראנד בארץ, הראו לו גם את היכל התרבות על-שם מן.

בראנד נלהב מאוד. "זה יפה מצידכם, היהודים, שהקדשם בניין כלי-כך מפואר לגדול הסופרים הגרמניים, תומאס מאן? קרא בחתרגשות.

"זה לא בדיוק כך", אמרו המארחים הנכובים. "זה לא על שם תומאס מן, אלא על שם תיאודור מן."

"תיאודור מן? תמה בראנד. "מה הוא כתב?"  
"הוא כתב את הצ'ק", הסבירו המארחים.

נזכרתי באקדוטה זו כאשר נתקלתי השבוע שוב בשמו של



תיאודור מן, המכהן עתה כנשיא אחד האירגונים הגדולים של יהודי ארצות-הברית.

כעת נטוש באמריקה מאבק מר סכיב בתי-הספר. רוב חברי הקונגרס החליטו, בעידודו של הנשיא רונלד רגן, שיש לאפשר את קיומן של אסיפות דתיות בתי-הספר, מחוץ לשעות הלימודים.

באמריקה יש חוקה. בחוקה כתוב שיש לקיים הפרדה מוחלטת בין הדת והמדינה. משום כך אסור לערוך בתי-הספר תפילות מאורגנות, ואסור גם ללמד בהם לימודים דתיים. היוזמה החרשה באה לעקוף את האיסור הזה, בטענה שהכוונה היא רק לנצל את בנייני בתי-הספר למטרות ציבוריות.

תיאודור מן יצא חוצץ נגד היוזמה הזאת. הוא כבר איים שאם תתקבל, יפנה אירגונו לבית-המישפט העליון. בארצות-הברית יכול בית-המישפט לבטל חוק, אם הוא נוגד את החוקה.

מן טוען שאם יקיימו בתי-הספר אסיפות דתיות, ולוא גם מחוץ למסגרת הלימודים, יפעיל הדבר לחץ חברתי על הילדים להצטרף ולגייס יהודים בארצות-הברית, הפרדת הדת מן המדינה היא עיקרון קדוש. אצלם. לא אצלנו.

## מי לא טוב

לפני ארבעים שנה הופיע בארץ כתביעת הומוריסטי בשם סיכות. איני זוכר ממנו אלא קאריקטורה אחת. עומדים שני תימנים זקנים, ואחד אומר לשני: "אני לא מבין — פעם הוא מולר-טוב, ופעם הוא מולר-טוב."

השם מולוטוב, שצץ השבוע מתהומות הנשיה, חרוט על לוח היסטוריה של המאה ה-20. שמו האמיתי של האיש הוא ויאצ'סלאב מיכאילוביץ' סקריאבין. אך השם שאימץ לעצמו, מולוטוב, הוא שנכנס לעשרות שפות מסביב לכדור-הארץ. כי על שמו נקרא הקוקטייל שאינו מוגש בשום מסיבה, "קוקטייל-מולוטוב" — הנקרא בעברית, בקבוק מולוטוב" — והוא מושלך עתה מרי פעם על חיילי-צה"ל בשטחים הכבושים.

נרמה לי שהשם השתרש לראשונה במלחמת-החרוץ, היא התקפה של ברית-המועצות על פינלנד ב-1939. איני יודע מדוע נקרא הנשק האנטי-טנקי הפרמיטיבי הזה דווקא על שם שריה-החוץ הסובייטי, משרתו הנאמן של סטאלין. יתכן שהפיגים, שזרקו את הבקבוק על הטנקים הסובייטיים, ביקשו לשלוח מסר לשרי-החוץ במוסקווה.

אך מבחינה היסטורית, הנוצח שמו של איש זה דווקא על-ידי אחד המיסמכים הנתעבים ביותר של המאה הזאת — הסכם ריבנטרופ-מולוטוב.

נרמה לי שאך מאורעות מעטים השפיעו על בני-דורי יותר מאשר הסכם זה בין שני הרודנים המגואלים-בדם, ארולף היטלר האוסטרי ויוזף ויסארינוביץ' ד'זוגאשווילי הגרוזי, המכונה

המערך מביא למירקע את נינה מיורחי, שאינה גומרת את החרוש. אתה מוכרח — מערך.

הליכוד מביא למירקע את רודו גלילי, שאשתו וילדיו נהרגו על-ידי פצצת קאטישוה בנהריה. הליכוד זה אני.

המערך מודיע שעסקני הליכוד איימו לחטוף את ילדיה של נינה מיורחי, אם לא תחזור בה פומבית.

הליכוד מספר שראשי המערך איימו לשרוף את ביתו של רודו גלילי, אם לא יפיע למחרת-היום בשידורי המערך.

המערך מגלה שרודו גלילי לא חי בנהריה אלא ברמלה, שאשתו יושבת בנווה-התירצה בעוון גניבת תכשיטים ושמסר את ילדיו למסיון.

הליכוד מגלה שנינה מיורחי היא בעלת בית-בושת, שיש לה שלוש וילות, שתי מכוניות קאדילאק ובריכת-שחייה.

המערך חושף כי הליכוד הוא ששתל את נינה מיורחי אצלו, ושהיתה למעשה שראשה של שר בממשלת-הליכוד, שנסע עימה להונגולו על-חשבון משלם-המיסים.

הליכוד חושף כי רודו גלילי הוא ראש רשת של מיסחר בהרואין, שמימן את המערך ושגוייס למשימתו הפרובוקטיבית על-ידי קצין בכיר במישרה, הפועל בשרות המערך.

המערך מגלה כי אותו קצין-מישרה, שהתיימר לפעול בשמו, הוא אהובו של ח"כ הליכוד, המקיים עימו יחסים הומוסקסואליים מזה שמונה שנים.

הליכוד קובע כי נינה מיורחי, שהתלבשה על השר, גוייסה למעשה על-ידי איש בכיר במוסד, שנשתל שם על-ידי המערך. המערך...

## שיעור מפי ערפאת

יצחק נבון אומר שאסור לרבר עם יאסר ערפאת, מפני שהוא "מרצח".

נבון? נץ? מי היה מאמין?

מיי יאסר ערפאת היה מאמין. עובדה.

לפני שנה וחצי, כאשר נפגשנו עם ערפאת בתוניס, התגלגלה השיחה גם למיפלגת-העבודה שלנו. התחלתי להסביר מדוע היא

זוהי ימינה, לעבר הימין הקיצוני. הוא הפסיק אותי — והסביר לי.

"כדי לחזור לשלטון", אמר ערפאת. "שימעון פרס צריך לרכוש את הקולות הנמצאים בינו ובין הליכוד. כדי להשיג אותם, הוא צריך לרבר בשפת הליכוד. הוא לא צריך להשיג קולות מהשמאל, מפני שהכריי הכנסת של המיפלגות-השמאל ליות יצביעו ממילא נגד הליכוד, ויתמכו בהקמת ממשלה של המערך. לא תהיה להם ברירה."

חוקי הפוליטיקה הם שווים בכל מקום. פוליטיקאי מנוסה בארץ אחת מבין בנקל את הבעיות של פוליטיקאי מנוסה בארץ אחרת. ויגידו על ערפאת מה שיגידו — אין בעולם הרבה פוליטיקאים ממוחלים ממנו.



נבון

## מי המשוגעים, בעצם?

ראיתי בטלוויזיה כתבה מצויינת של אורי גולדשטיין על ישוב חדש בלב הגדה המערבית.

לא היה ספק: יושבת שם חבורה של משוגעים רתיים, שמקומם במסד סגור (דתי) מכיוון שהם מהווים סכנה לעצמם ולזולתם. הכירבורים המיסטיים הפסכודידתיים, השינאה הגוענית החשוכה, הנכונות הנחושה לגרום את עמי-ישראל למלחמת-השמדה, הצרקה הטרור היהודי מפי אישה-מישרה המתנחל — כל אלה אינם מותרים ספק לגבי שפיותם.

וזהו המחשבה הראשונה ואז באה המחשבה השנייה. המתנחלים משוגעים? אולי. אבל הגיעו לשיאה-הנורמליות בהשוואה לממשלת-ישראל.

ממשלה המוציאה מיליוני דולארים על נקודה מיותרת זו, והבונה וילות לקבוצת מטורפים רתיים בלב אוכלוסיה ערבית, כאשר הכלכלה מתמוטטת, כאשר האינפלציה רוהרת לקראת 1000% — זוהי ממשלה מטורפת. היא זקוקה לכותונת-כפיה.

דקות מעטות בלבד לפני שידור הכתבה, הופיעו על המירקע מיטב הכלכלנים של המדינה וריברו על הצורך לקצץ באופן דראסטי את תקציב הממשלה, "להתוך בכשר החי", לגרום לאבטלה המונית — משמע, לרעב ממש למישפחות רבות. והנה מראים כיצה נקברים מאות מיליוני שקלים באדמת-הטרשים, להקמת ישוב שאין לו שום הצדקה כלכלית, להנחת רשת כבישים, חשמל וגמים, למתנחלים שלכל אחד מהם יש דירה מפוארת בירושלים. ולצורך הגנתם של ארבע מישפחות של מתנחלים מגוייסים חיילי צה"ל, נקראים אנשי-מילואים לנטוש את בתי-החרושה, תוך תשלום מלוא משכורותיהם.

ממשלה משוגעת, שכל חברה משוגעים. כל פסיכיאטר היה מוציא להם תעודה בלי בעיות.

וזהו המחשבה השנייה. ואז באה המחשבה השלישית. המתנחלים האלה שפויים, וחברי הממשלה הזאת שפויים, בהשוואה אלינו.

כי אנתנו משלמים את החשבון. אנחנו משלמים מדי יום ומדי חודש מיסים כסכומי-עתק, מהגבוהים ביותר בעולם כולו, כדי לקיים חבורה זו של מטורפים כממשלה, וכדי לקיים חבורה זו של